

СВЯТА МОЄЇ БАТЬКІВЩИНИ

Підготувала Маріанна
Кузмінська

Пасха Христова-Великдень

Існує декілька легенд щодо виникнення назви свята. За однією з них назва «Великдень» («Великий День») з'явилася аж наприкінці першого тисячоліття з приходом на українську землю християнства. Легенда говорить, що «Великдень називається так тому, що у той час, коли Христос народився, сильно світило сонце і стояли такі довгі дні, що теперішніх треба сім зложити, аби був один тодішній. Тоді, було як зійде сонце в неділю вранці, то зайде аж у суботу ввечері. А як розп'яли Христа — дні поменшали. Тепер лише царські ворота в церкві стоять навстіж сім днів...».

Слово «Пасха» походить від назви старозаповітного свята песах, що святкували юдеї в пам'ять про звільнення від єгипетського полону. Пасхальне ягня в юдеїв стало прообразом Христа, тому Христос іменується ще Агнцем Божим (Ягня Боже), Агнцем Пасхальним (Ягня Пасхи), Пасхою. Також і в інших європейських мовах назва цього свята походить від давньоєврейського «песах»:

Підготовка до свята

До Великодня віруючі готуються впродовж семи тижнів [Великого Посту](#) — одного з найсуворіших [постів](#) — саме стільки часу провів Ісус Христос у пустелі. Уважається, що у ці дні [душа](#) віруючого має співчувати стражданням Господа, котрі пережив Ісус Христос у людській подобі в останні дні. Ці сім тижнів називаються «седмицями» (тижнями). Останній тиждень перед Великоднем називається [Страшна Седмиця](#) ([Страсний тиждень](#)). Особливе значення має [Великий четвер](#) — день, коли Ісус разом зі своїми учнями під час [Таємної Вечері](#) розділив останню трапезу. Цей день іще називають [Чистий Четвер](#), і всі православні по можливості намагаються [причаститися](#). Увечері в церкві читають 12 Євангелій, де розповідається історія Христових Страждань.

У Страсну П'ятницю з церкви виносять плащаницю — шматок тканини, в яку було загорнуте тіло Христа після зняття з хреста, та на котрій зображено його у труні. Традиція ця повстала з метою нагадування про Туринську плащаницю. Під час богослужіння плащаницю обносять навколо церкви тричі, що символізує сходження Христа. У цей скорботний день приписується нічого не їсти. У Велику Суботу зранку відбувається особлива служба, яка з'єднана з Пасхальною Вечірнею. На ній читається 15 пасхальних паремій з особливими святковими приспівками. Після їх читання священики міняють буденний одяг (облачення) на святковий. У давніші часи християни тіло

Великодня Служба Божа триває всю ніч. Її найурочистіший момент настає опівночі, коли священник сповіщає «Христос воскрес!», а всі присутні відповідають «Воістину воскрес!» Після служби процесія тричі обходить навколо церкви – хресний хід, а потім починає процес освячення обрядових пасхальних страв: пасок, крашанок, ковбас, хрін та інших страв (залежно від місцевості). Господині збирають їх у кошики, прикрашені вишиваними рушниками, барвінком і свічками. Після церковної служби розходяться по домівках і починають «розговлятися».

Розговляються, насамперед, освяченим яйцем. Окрім паски та яєць (крашанок та писанок), серед освяченого може бути смаженина, ковбаса, риба, сир, часник, полин, хрін, сіть та вино, баранчик – символ Ісуса Христа, ягнятка Божого. Люди вірили, що покладений у кошичок баранчик гарантуватиме прихильність сил природи і оберігатиме від стихійного лиха.